Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ
Гж 6209/24
26.11.2025. године
Б е о г р а д

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Светлане Павић, председника већа, Сање Кнежевић Јојић и Александре Лековић, чланова већа у парници тужиоца Агроиндустријско комерцијалне банке "АИК Банке" а.д, Београд, Булевар Михајла Пупина 115ђ, чији је пуномоћник Катарина Милосављевић, адвокат из Београда, Светозара Марковића 19, против туженог АА из ..., ради дуга, одлучујући о жалби туженог, изјављеној против решења Вишег суда у Београду П 1823/17 од 18.7.2024.године, у седници већа одржаној 26.11.2025.године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** решење Вишег суда у Београду П 1823/17 од 18.7.2024.године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Вишег суда у Београду П 1823/17 од 18.7.2024.године, настављен је поступак, прекинут решењем истог суда П 1823/2017 од 28.5.2018.године.

Против наведеног решења, тужени је благовремено изјавио жалбу, побијајући исто из свих законом предвиђених разлога, а тужилац је поднео одговор на жалбу.

Испитујући правилност првостепеног решења у границама законских овлашћења прописаних одредбом члана 386 Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр.72/11 са изменама и допунама) у вези члана 402 ЗПП, апелациони суд је оценио да је жалба неоснована.

У поступку који је претходио доношењу побијаног решења нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које другостепени суд пази по службеној дужности, а ни она из тачке 12 истог члана, на коју се жалбом неосновано указује, будући да одлука садржи јасне, потпуне и непротивречне разлоге о свим одлучним чињеницама, које нису у супротности са садржином изведених доказа, а изрека јој је јасна и не противречи датим разлозима, како у односу на чињеничне закључке, тако и у односу на примењене прописе, те нема недостатака због којих се не може испитати.

Према стању у списима, правни претходник тужиоца је “Sberbank Srbija ” a.d. Beograd, а чији је правни претодник “Volksbank” a.d. Beograd, која је 4.9.2008.године са привредним друштвом “...” d.o.o., чији је законски заступник тужени, као налогодавцем, закључила уговор о издавању гаранције за уредну отплату кредита са анексима из јуна, јула и децембра 2009.године. На основу тог уговора је тужилац издао налогодавцу неопозиву, безусловну, наплативу на први позив, без права приговора, гаранцију за уредну отплату кредита по уговору о кредиту бр. ... закљученом између “...” d.o.o. и “Volksbank Hungary Private” LTD, Budapest, а у корист корисника гаранције “Volksbank Hungary Private” LTD, Budapest на износ од 12.144.727,60 CHF. Ради обезбеђења наведеног уговора о издавању банкарске гаранције закључен је 4.9.2008.године и уговор о јемству између туженог као јемца и “Volksbank” a.d. Београд, којим се јемац обавезао, као јемац платац, да целокупном својом имовином као главни дужник намири доспело потраживање тужиоца по уговору о кредиту. Пошто “...” d.o.o. није уредно измиривало обавезе по уговору о кредиту бр. ... корисник гаранције “Volksbank Hungary Private” LTD је 6.4. је дана 23.6.2011.године позвала тужиоца да плати доспели дуг налогодавца по основу наведеног кредита у износу од 2.944.482,14 динара, што је тужилац и учинио 7.4. и 24.6.2011.године, након чега је у више наврата позивао туженог као јемца да измири свој дуг, који је у међувремену у целости доспео, па како тужени то није учинио, покренуо је овај поступак са захтевом да му тужени исплати 771.383.506,20 динара са каматом од 22.02.2017.године.

Решењем првостепеног суда П 1823/17 од 28.5.2018. године, поступак у овој правној ствари је прекинут применом одредбе чл. 223 став 1 тачка 1 у вези чл. 12 ЗПП, до правноснажног окончања парничног поступка који се пред Привредним судом у Београду водио под бројем П 223/14, уз образложење да одлука привредног суда представља претходно питање за одлуку у овој правној ствари.

Поступак пред Привредним судом у Београду, до чијег је правоснажног окончања прекинут овај поступак, а који је касније добио ознаку П 2548/19, води се по тужби “...” д.о.о. ... и овде туженог против овде тужиоца, ради накнаде штете услед неиспуњења уговора о издавању банкарске гаранције од 4.9.2008. године и по компензационој противтужби овде тужиоца против “...” д.о.о., ради исплате износа које је банка исплатила “Volksbank Hungary Private” LTD по основу тог истог уговора од 4.9.2008.године (обезбеђеног уговором о јемству од 4.9.2008.године којим се овде тужени као јемац платац обавезао да целокупном својом имовином као главни дужник намири банчино доспело потраживање по уговору о кредиту бр. ... између “...” d.o.o. и “Volksbank Hungary Private” LTD, Budapest).

Одлучујући о предлогу тужиоца од 3.8.2023. године, првостепени суд је побијаним решењем закључио да су испуњени услови да се настави овај поступак, са образложењем да у смислу одредбе члана 225 став 2 ЗПП више не постоје разлози да се чека окончање поступка пред Привредним судом у Београду, правилно оценивши да одлука у том поступку не представља претходно правно питање, од чијег решења зависи одлука у овом спору.

Супротно жалбеним наводима, на чињенично стање које је првилно, потпуно и јасно утврдио из ових и списа Привредног суда у Београду, првостепени суд је правилним тумачењем одредби свих закључених уговора извео правилан закључак да овај поступак треба наставити, а своју одлуку је засновао на правилним, јасним и потпуним разлозима, на које се и овај суд позива у поступку жалбене контроле, у складу са овлашћењем из члана 396 став 2 ЗПП, без детаљног образлагања, у циљу избегавања понављања.

Сагласно одредбама члана 1083 и 1087 Закона о облигационим односима, успостављању правних односа из банкарске гаранције претходило је закључење основног уговора, којим је уговорена обавеза дужника "..." д.о.о да повериоцу "Wolks Bank Hungary" прибави и гаранцију одређене банке. Након тога је "..." д.о.о., као дужник из основног уговора, закључио са банком, правним претходником тужиоца, уговор о издавању банкарске гаранције, а тек потом је иста банка у извршењу обавезе из таквог уговора дала гаранцију кориснику "Volksbank Hungary Private" LTD. Први правни однос је настао између повериоца и дужника из основног посла, затим следи правни посао између банке и налогодавца који је настао закључењем банкарске гаранције, да би коначно настао правни однос између банке и корисника гаранције, који се успоставља давањем гаранције банке кориснику, у ком случају за банку настаје обавеза да према условима из гаранције изврши исплату гарантованог износа, ако дужник из основног уговора не испуни своје уговорне обавезе. Уколико и када уместо налогодавца испуни обавезу према кориснику гаранције, банка стиче право да од налогодавца регресира износ исплаћен по банкарској гаранцији. Стога, код обавезе банке да кориснику исплати дуговану обавезу трећег лица, дужника из основног посла и налогодавца по уговору о банкарској гаранцији, а без права на приговоре које налогодавац има према кориснику, те код обавезе налогодавца да банци исплати сваки износ који је банка платила по основу гаранције, каква је овде издата са клаузулом из члана 1087 став 1 ЗОО, утужена обавеза овде туженог као јемца платца по уговору о издавању гаранције није условљена начином на који ће се окончати парница која се води пред Привредним судом, будући да приговори који се тичу испуњења услова за исплату дуга обезбеђеном банкарском гаранцијом имају значај приговора који се тичу учесника основног правног посла-уговора о кредиту (налогодавца и корисника).

Код правилне оцене првостепеног суда да је предмет овог спора постојање и обим права банке тужиоца да се регресира од туженог, као јемца платца, по уговору о јемству, за износ који је исплатла кориснику банкарске гаранције "Volksbank Hungary Private" LTD, законитост побијане одлуке није доведена у сумњу жалбеним наводима, којима се као спорна постављају питања постојања и пуноважност уговора о издавању банкарске гаранције, те настанка, реализације и престанка обавезе из тог уговора, а пошто приговори који се тичу испуњења услова за исплату дуга обезбеђеног банкарском гаранцијом имају значај приговора који се тичу учесника основног правног посла, односно уговора о кредиту (налогодавца и корисника).

Чињеница да је поступак пред привредним судом у међувремену добио нову ознаку броја, без утица је на законитост и правилност побијане одлуке, као и остали жалбени наводи, које је апелациони суд имао у виду, али их на основу овлашћења из члана 396 став 1 и 2 у вези члана 402 ЗПП није посебно образлагао.

На основу наведеног, применом одредбе члана 401 став 1 тачка 2 Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу првом изреке решења.

Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка, имајући у виду да одговор на жалбу није био нужан трошак.

Председник већа-судија
Светлана Павић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић